

عنوان مقاله:

بررسی ترانه های سیاسی در دوره پهلوی (۱۳۲۰ - ۱۳۵۷)

محل انتشار:

مجله جامعه شناسی ایران، دوره 22، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمد امین محمدپور - دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سیرجان

علی اصغر بابا صفری - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان هستم نه دانشگاه آزاد واحد سیرجان

غلامرضا ستوده - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد سیرجان، دانشگاه آزاد اسلامی، سیرجان، ایران

خلاصه مقاله:

ترانه ها به دور از پیچیدگی برای درک پیام ها، با استفاده از زمینه جذب کننده موسیقی توانسته اند پیام رسان هنری موثری برای عامه مردم باشند. پژوهش در ترانه ها به علت خاستگاه مردمی آن شیوه ای کارآمد برای فهم فرهنگ جامعه است، در این جستار به روش تحلیل محتوا، مقوله های سیاسی در ترانه های دوره پهلوی (۱۳۲۰-۱۳۵۷) بررسی و طبقه بندی شده اند و به نمونه های آن ها پرداخته ایم. ترانه، اصطلاحی عام است که به انواع قالب های شعری آهنگین یا همراه موسیقی به ویژه به تصنیف گفته می شود. یافته های پژوهش نشان می دهند که ترانه های سیاسی بخش قابل توجهی از ترانه ها را در بر گرفته اند و بیشترین بسامد سیاسی در ترانه ها نیز در دهه چهل و پنجاه شمسی پدید می آید. این ترانه ها به بخش های سیاسی معاصر و سرودهای سازمان های سیاسی تقسیم بندی می شوند. در این ترانه ها که با زندگی جامعه ارتباط دارند، تصاویری از بافت جامعه و سیاست با گفتمان اختناق و نارضایتی ارائه شده اند. پیام های اعتراضی نیز در این ترانه ها و تصنیف ها، به شکل یک شکوه یا افشای همراه با ناامیدی از تغییر وضعیت موجود و گاه همچون دعوتی به یک مبارزه و فعالیت علیه وضع موجود بیان شده اند. مقولاتی که در این ترانه ها به کار رفته اند شامل انتقاد اجتماعی، میهن دوستی و پیوستگی ملی، اختناق و اعتراض، انقلاب و امید هستند.

کلمات کلیدی:

ترانه های سیاسی، جامعه، دوره پهلوی، دوره معاصر، فرهنگ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1634192>

